

prof. dr Gerard Ciołek
Warszawa, Kopiecka 26/17

Warszawa 22.V.60

Dyrekcja Muzeum w Łanencie.

W odpowiedzi na pismo z dn. 19.V.60 l.uz. II-1-18/60 przesyłam ofertę na opracowanie projektu urządzenia ogrodowego dziedzińców zamkowych.

Podstawa wyceny:

Jednolity cennik prac projektowo-kosztorysowych Centralnego Zarządu Biur Proj. Gospodarki Komunalnej, Min. Gosp. Komunal. Tereny Zielone. 1956.

Tab. 2. powierzchnia do 0,5 ha, dokument. jednostaj.		= 3.860 zł
Tab. 8. uciełek za zabytkowość 0.....	0,20.....	= 772 zł
Tab. 9 współcz. trudnościowy: rzeźba terenu	0,40	4.632 zł
funkcjonalność.....	0,69	
wytężenie branżowe	0,84	
razem	1,49 x 4.632 =	6.623 zł.

Maka architektura, wg. Norm PKZ § 6

basen z fontanną średnio ozdobny.p.13.b.200 x 1,5 = 1.350 zł

pergola 3 elementy cekor:3x 260 x 1,5 = 1.170 zł

razem	9.143 zł
5% kosztów nakładowych	457 zł
z e c z n i e	9.600 zł

słownie złotych : dziewięć tysięcy sześćset.-

Termin wykonania całości dokumentacji, bez kosztorysu, nie wliczonego w podane wyżej koszty 15.VI.60.

Gerard Ciołek
/-/prof. dr Gerard Ciołek

Gerard Cibicki
 ul. Krakowska
 103 m 17

Warszawa 22.V.80

is techniczny do projektu
 rzędzenia dziedzica głównego
 w zasku w znaczenie.

1. Opis stanu istniejącego.

Wnętrze dziedzica głównego, po wykonaniu prac elewacyjnych posiada w chwili obecnej charakter uprzątniętego placu budowy, o nieurządzonej nawierzchni i bez jakichkolwiek elementów dekoracyjnych, z wyjątkiem dwóch wazonów, flankujących wejście do przybudówki północnej. W środku dziedzica znajdują się dwie studzienki kanalizacyjne oraz hydrant przeciwpożarowy. Ukształtowanie powierzchni dziedzica umożliwia spływ wód deszczowych do studzienek, pozostałe niwelaty wejść i bram nie wymagają zmian.

2. Założenia programowe i funkcjonalne.

Ze względu na mieszalny charakter obiektu, sąsiedztwo dziedzica z główną sienią wejściową oraz jego udział w ruchu zwiedzających opuszczających wnętrze zasku, należy dziedzicowi nadać charakter reprezentacyjny, z udziałem zieleni, wody i plastyki, przy uwzględnieniu następujących wymogów funkcjonalnych: przejście dla zwiedzających z klatki schodowej kda pfn-wach do głównej bramy, przejście do przybudówki północnej, wjazd z bramy bocznej do części wschodniej dla umożliwienia wywozu autla z kotłowni, możliwość urządzania kameralnych koncertów muzycznych.

3. Opis projektu koncepcyjnego.

Uwzględniając wytyczne programowe i funkcjonalne przyjęto następujące rozwiązanie:

a. z uwagi na stosunkowo szczupłe rozmiary dziedzica, głów-

ny nacisk położony jest na kompozycję podłogi, w której skład wchodzi: nawierzchnia mozajkowa z płyt betonowych i kamiennych, basen z fontanną oraz pola trawników i kwietników. Zieleń wysoką reprezentują dwa drzewa wysokopienne oraz szereg akcentów kolumnowych z iglaków. Konieczność oddzielenia części dziedzińca, w której musi być umieszczony bunkier na śusel, podyktowała wprowadzenie przesłony w formie pergoli o kilku przęsłach; niestety w części tej następuje nakładanie się sporadycznych zresztą czynności gospodarczych z ruchem zwiedzających, wychodzących z klatki schodowej w pkn-wsch narożniku i kierujących się ku bramie głównej. Wprowadzenie dodatkowego przejścia dla tego ruchu wzdłuż północnej przybudówki spowodowałoby nadmierne stryty w powierzchniach zielonych.

b. Nawierzchnia mozajkowa pomyślana jest jako kombinacja ^{z płyt kamiennych i} płyt z betonu pukanego o szlachetnym truszywie, odpowiednio kalibrowanym /np. ewir kwarcowy lub grysy kamieni twardych/, które to płyty stanowią fryzy przyścienne oraz linie podziału posadzki, również z obramowaniem basenu. Te same płyty, jako szczelna nawierzchnia pokrywają rejon za pergolą, dla utrzymania w czystości przestrzeni między kotłownią a bunkrem. Pola między fryzami są wypełnione płytami kamiennymi /np. czerwony piaskowiec wachocki/ w kształcie różnych wymiarów prostokątów, tworzących mozajkowe układy, rozdzielone szwami szer. 5-10 cm, obciążonych trawą. Nawierzchnia jezdni od bramy bocznej do bunkra z kostki granitowej lub klinkieru, obrzeżona płytami betonowymi. Dla utrzymania stabilizacji nawierzchni, posiadającej przeciętnie 2% spadek w kierunku basenu & studzienki kanalizacyjnej, fryzy powinny być na fundamentach z gruzobetonu grub. 20 cm. Jezdnia dla samochodów również projektowana jest na podkładzie 30 cm gruzobetonu z fugami dylatacyjnymi.

c. Basen z fontanną pomyślany jest jako konstrukcja ciężka betonowa, podzielona fugami dylatacyjnymi na szereg segmentów; fugi uszczelnione asfaltem. Wewnętrzna powierzchnia basenu wyprawa zaprawą wodoczupełną. Nachylenie dna basenu w kierunku cokołu pod rzeźbę fontannową, gdzie nieścisłej się przelewi rura spustowa dla opróżniania całkowitego basenu z wody. Cokół pod rzeźbę stanowi masywny blok betonowy, dylatawany, w nim rura celiwna żelazna lub kamienna, dla przeprowadzenia przewodu wodociągowego do dyszy fontanny. Podobnie umieszczona jest pozioma część przewodu w dnie basenu, wiedząca do zaworu w studzience obok basenu, z której następuje rozruch fontanny oraz odwołanie przewodu na ziemię.

d. Pergola, w części wschodniej dziedzińca, składa się z ławy, wykonanej w konstrukcji murywanej z cegły na taw. suchą fugą 1/2 ca./cegła wiśniówka 1 kl./ława przykryta jest płytami z betonu pżukanego. Na niej wznoszą się 4 filarki ceglane, dźwigające wiązanie drewniane, z drzewa sosnowego, impregnowanego, lub malowanego, po zagruntowaniu, olejno na kolor ciemno-zielony.

e. Bunkier dla tutełka o pojemności przeszło 3 m³, w konstrukcji betonowej, ze schodkami na dno. Powierzchnia bunkra przykryta płytami żelbetowymi, z uchwytemi, umożliwiającymi ich podniesienie, dla magazynowania tutełka. Projektant proponuje przy bunkrze zainstalowanie dźwigu obrotowego, z pojemnikiem na linie i systemie bloków, ułatwiającego transport tutełka u bunkra do sarnochodu. Szczegółowe opracowanie konstrukcji dźwigu powinno być przedmiotem zlecenia odpowiedniemu specjalistom.

f. Powierzchnie zielone, w trzech partiach kwaterach posiadają indywidualny wyraz plastyczny. Kwaterna między basenem a ścianą północną jest tawnikiem, na którym wysadzone są w dwóch szeregach kolumnowe jałowce. Kwaterna między basenem a pergolą stanowi bylinowy kwietnik

nowy kwietnik, którego wnętrza podziak tworzą bukszpanowe, dające wiecznie zielony rysunek podstawowy. Dobór bylin, podany w wykazie ma charakter orientacyjny, uzupełnienia lub zmiany są dopuszczalne pod warunkiem zachowania sekwencji kwitnienia od wiosny do jesieni oraz zachowania szkl wysokościowej /wysze wliczej pergoli. Na tle pergoli 3 tui kolumnowych, przed nimi Platan, potądany okaz co najmniej 10 letni. Kwaterna przy ścianie południowej, będąca stale w cieniu jest trawnikiem na którym grupy roślin cieniulubnych: paprocie, delfinium etc. oraz 1 drzewo: jasek czerwonołisty. Poza wymienionymi kwaterami projekt przewiduje w całym basenie dwie donice na rośliny wodne:

3. Uwagi końcowe.

Przed przystąpieniem do prac nawierzchniowo-ogrodowych należy wykonać wszelkie podłączenia instalacji wod-kan, zgodnie z wytycznymi projektu dla tych branż i wykopy zasypać z dokładnym ubiciem ziemi nasypowej, dla uniknięcia osadzenia się jej. Należy również powierzchnię dziedzińca należy wykonać ściśle wg. podanych rzędnych wysokościowych, polanych w projekcie, przyjmując jako punkt reper lokalny próg bramy głównej = 2,00 m. Powierzchnie zielone powinny mieć wymienioną grubość ziemi istniejącej na ziemi ogrodniczej, jak również doły pod drzewka powinny być wypełnione odpowiednią dla każdego gatunku humusem.